

Jeg vil gerne benytte lejligheden til her at påpege et helt generelt synspunkt, som kan fremsættes, og som ikke rigtig er kommet frem i debatten om skatteankenævnenes virke gennem årene. Efter gældende ret er der to administrative klageinstanser på ligningsområdet, nemlig skatteankenævne og Landsskatteretten. Begge organer er rene klageorganer. Skatteankenævnen er lokale klageorganer sammensat af lægmænd, og Landsskatteretten er et landsdækkende klageorgan sammensat af både lægmænd og fagfolk. De senere års udvikling i den offentlige forvaltning er gået klart i retning af at begrænse antallet af administrative klageinstanser, således at der kun gives én administrativ klagemulighed.

Der kan anføres mange gode grunde herfor. Jeg vil blot pege på ressourcemæssige grunde og hensynet til, at borgeren kan få en hurtig afgørelse. Der er mig bekendt ikke planer om at nedlægge skatteankenævne. Vi vil således også fremover have to klageinstanser på ligningsområdet. Det forhold kan begrunde, at det ved tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen i skatteankenævne tillægges betydelig vægt, at sagsbehandlingen er hurtig. Jeg mener, at en hurtig sagsbehandling i skatteankenævne i visse tilfælde er at foretrække frem for et overmål af mere eller mindre omstændelige retsgarantier, der er tidrøvere. I sidste ende er det et spørgsmål om at afveje hensyn til den enkelte borger, der ofte vil ønske en hurtig afgørelse, over for hensyn til principperne, der sjældent har travlt.

Det vil jeg sige er mine foreløbige vurderinger af sagen. Samtidig vil jeg understrege, at jeg vil vende tilbage, så snart den høringsrunde, som er foranstaltet og er i gang, er afsluttet. Inden da synes jeg ikke der er nogen grund til at komme med store, bombastiske udtalelser.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Først og fremmest kan jeg orientere skatteministeren om, at Skatteudvalget fik den nævnte rapport den 2. maj og ikke den 1. maj, nemlig snarere ca. et kvarter før vi havde anden og sidste behandling af det beslutningsforslag, som netop vedrørte det her forhold.

Så vil jeg sige, at jeg håber, det var en fortalelse fra skatteministerens side for et øjeblik siden. Jeg håber ikke, at skatteministeren ønsker, at princippet om en hurtig sagsbehandling står højere end det, at der er retssikkerhed, når man klager over skatteafgørelser i skatteforvaltning.

gen. Det håber jeg ikke, og jeg vil gerne for det første spørge skatteministeren, om ikke det var en fortalelse, og om ikke jeg misforstod det, når skatteministeren for et øjeblik siden sagde, at en hurtig sagsbehandling er vigtigere end at sikre retssikkerhed på skatteområdet, når man klager over den lokale skatteforvaltning.

Derudover vil jeg gerne høre skatteministerens kommentarer til det, som fremgår af nævnte rapport af 1. maj, hvori Skatteministeriets Retssikkerhedsudvalg skriver følgende:

»Selv om sekretariatet ikke har nogen direkte beslutningskompetence, har sekretariatet gennem sit arbejde med at forberede sagen og udarbejde en indstilling stor indflydelse på afgørelsen.«

Altså: Den lokale skatteforvaltning, som forbereder sagsfremstillingen, og som rådgiver skatteankenævne, har ifølge Skatteministeriets eget Retssikkerhedsudvalg stor indflydelse på den afgørelse, der træffes i den sidste ende. De, der klages over, har således stor indflydelse på afgørelsen i skatteankenævne.

Finder ministeren ikke det betænkeligt, og føler ministeren ikke, at der på baggrund af en sådan helt klar melding til regeringen fra Skatteministeriets eget Retssikkerhedsudvalg bør tages initiativer og tages initiativer hurtigt?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er ikke en kunst at tilsikre maksimal retssikkerhed. Det er blot et spørgsmål om ressourcer og ikke mindst et spørgsmål om, at de involverede, klageren f.eks., er parat til at acceptere lange, meget lange svarfrister. Så det er ingen kunst.

Kunsten består i en afvejning af hensynet på den ene side til en rimelig hurtig afgørelse og på den anden side til en rimelig retssikkerhed. Det mener vi – sådan som hovedtegningen er i behandlingen af ligningsmæssige klager, nemlig konstruktionen med skatteankenævnen, den administrative klageinstans, den 2. administrative klageinstans, nemlig Landsskatteretten – er en fornuftig konstruktion i hovedtræk. Det vil jeg stadig væk fastholde.

Men det udelukker ikke, at der kan ske ændringer, ikke mindst i lyset af det, som hr. Kristian Thulesen Dahl selv nævnte, nemlig at der kan være visse problemstillinger i forbindelse med sekretariatsbehandlingen, som kan gøre, at visse af de forslag, som det nævnte udvalg har arbejdet med, kan blive realiseret ved en kommende ændring af lovgivningen på dette område.